

Udgives maanedlig af Den danske og norske Konferens.

Nr. 8.

August.

1910.

Skandinavien.

„Dig, Herre! hører Majestæt og Bælde og Herlighed og Sejer og Vre til; thi alt i Himlen og paa Jorden er dit, ja, dit, Herre! er Riget, og du er ophøjet over alt til et Hoved. Og Rigdom og Vre er for dit Ansigt, og du regjerer over alting, og Kraft og Bælde er i din Haand; og i din Haand staar det at gjøre alt stort og stærkt. Og nu, vor Gud! vi takke dig og love din Herligheds Navn.“ 1 Kron. 29, 11—13. Disse Ord kom fra Kong Davids Hjerte, da han saa, med hvilken Redebonhed Folket stod ham bi i at fremme Herrens Sag. Han vidste meget vel, at det ikke var hans Dngtighed eller Veltalenhed, der var Aarsagen til, at Folket gav „frivilligen“ og „af et rettskaffent Hjerte“, men at det var fra Herren. — „Thi hvad er jeg, og hvad er mit Folk, at vi skal have Kraft til at give frivilligen, som det her er stet? thi det er alt af dig, og af din Haand har vi givet dig det.“ Vers 14. Naar jeg nu ser tilbage paa de nys afsluttede Naarsmøder i Skandinavien, saa føler jeg, at jeg af Hjertet kan gjøre Davids Lovsang til min. Det var nogle velsignede Møder, der sikkert vil bære gode Frugter. Guds Aand var til Stede i et rigt Maal, og jeg tror, vi kan kalde disse Møder for Vælkelsesmøder af den rigtige Slags. Det er saa velsignedt at være Vidne til, at Gud gaar foran sit Folk, at han er sine Børns Leder, og at det er ham, der virker for dem. Det har ofte glædet os at læse om dette; men det er dog langt herligere at erfare det — se det med vore Øjne og føle det i vore Hjexter. De mange, der ved disse Møder stod op for Herren og overgav sig paa ny eller for første Gang, ja, indviede deres Liv til ham og hans Sag, er et levende Vidnesbyrd om, hvad Herren vil gjøre for sit Folk, og hvad der kan udrettes, naar han faar Lov til at virke for og lede os.

Brødrene L. R. Conradi, W. A. Spicer (Amerika) og Dr. A. B. Olsen (England) overværede disse Møder og var til stor Hjælp og Velsignelse, og vi satte stor Pris paa deres Arbejde. Vore egne Missionsarbejdere (Lægerne iberegnet) gjorde ogsaa, hvad de kunde for at bidrage til vellykkede og velsignede Naarsmøder. Det samme gjælder vore Søstrende i Almindelighed. De var fremmødt talrigere end ellers — i Kristiania ca. 400, Rintöping ca. 200, Björneborg ca. 100 og i Kjöbenhavn

ca. 500 —, og man mærkede tydeligt, at de var kommen med et Ønske om at blive velsignedt og være til Velsignelse. Herren hørte de mange Bønner, der blev opsendt for disse Møder, og han besøgte sit Folk, takket være hans store Navn!

Unionen henstillede til de lokale Konferenser at optage (ved disse Møder) en særskilt Kollekt til et Hjælpefond for Missionen i Rusland, den latinske Union og Orienten og lovede selv at give et tilsvarende Beløb. Det er nemlig vor Hensigt at indsamle 37,000 Kroner i Europa i dette Djemed og paa samme Maade, som vore Søstrende i Amerika nu indsamler 300,000 Dollars til den udenlandske Mission. Denne Kollekt ser saaledes ud: Norge 340 Kr., Sverige 385 Kr., Finland 127 Kr. og Danmark 1001.51 Kr. Desuden gav den norske og danske Konferens hver 1000 Kr. til samme Fond.

Af nye Bestemmelser, som toges ved disse Møder, skal her nævnes følgende: Fred Anderson (Finland) overtager Ledelsen af vor Mission i Norrland (Sverige), L. MuderSpach træder i hans Sted som Formand for den fjerde Konferens, og N. P. Nelsen (Norge) flytter til Stodsborg for at nytnes til Skolen og Sanatoriet. Fred Anderson har virket med Held i Finland, og det var derfor et stort Offer for vore fjerde Søstrende at lade denne slittige og virksomme Broder rejse, men da de hørte om den store Trang til Arbejdere i Norrland, og da de troede, at det var Herrens Vilje, sagde de med Taarer i Øjnene: „Ste Herrens Vilje!“ Det var heller ingen let Sag for Broder Anderson med Familie at tænke paa at forlade Finland, hvor de har faaet mange trofaste Venner, og hvor Herren saa rigelig har velsignedt deres Arbejde. Men Kaldet lyder, og de føler det som deres Pligt at følge. Den norrlandske Mission byder dem hjerteligt velkommen, og vi er overbevist om, at Guds rige Velsignelse følger med dem, og at de skal blive til stor Velsignelse i denne trængende Missionsmark.

Skjønt Danmark beklagede meget at skulle miste en saa værdifuld Arbejder som Br. MuderSpach, og skjønt Konferensen meget nødig ønskede, at han skulde forlade Arbejdet i Danmark, saa gav den dog sit Samtykke af Kjærlighed til og Interesse for Missionen udenfor Danmark. Og en Hensigt til Konferensen om at lønne Br. MuderSpach til Nyaar samt sende 1000 Kr. med ham til den fjerde Konferens blev enstemmig vedtaget.

Det er ikke uden Opofrelse fra Br. og Søst. Muberspachs Side, at de nu med Familie rejser bort fra deres mange Venner i Danmark hen til et Land, hvis Sprog de ikke forstaaer, og hvis Sæder og Skikke er dem tilbøielig utjendte. Og dog rejser disse kjære Søstende med Glæde, fordi de tror, det er Herren, der kalder dem. De tager fat paa deres nye Gjerning tillidsfulde, overbeviste om, at han, der sagde: „Se, jeg er med eder alle Dage indtil Verdens Ende,“ ogsaa følger med dem, og det gjør han sikkert ogsaa. At vore Søstende i Finland vil modtage dem med Varme og Hengivenhed, det viste sig allerede under Konferensen i Bjørnborg, hvor Broder Muberspach fik et hjerteligt Velkommen.

Med Broder Nelsens Bortrejse fra Norge mistet den norske Konferens en af sine bedste Missionsarbejdere uden at faa nogen (ubefra) igjen. Broder og Søster Nelsen har virket i Norge i mange Aar og vundet mange Sjæle for Sandheden, og det er derfor forstaaeligt, at Konferensen meget nødtigt ser dem rejse; men lad os haabe, at Broder Nelsens Arbejde ved Skolen og Sanatoriet vil bidrage til, at mange flere norske Elever besøger Skolen, hvad der faa (i en nær Fremtid) i Virkeligheden er ensbetydende med et større Antal Missionsarbejdere i Norge.

Fra den 1ste Jan. 1911 at regne vil den norske og danske Bogmission udgjøre et Fællesforetagende med Hovedkontor i Kristiania og under Unionens Ledelse. Broder Jens Olsen er valgt til Bestyrer; men for øvrigt bliver det den norske og danske Konferensbestyrelse, der vil lede og drive denne Forlagsvirksomhed, og vi tror, at denne Bestemmelse vil resultere i et større Salg af vor Litteratur og et bedre Samarbejde mellem de to Konferenser.

Ifølge Statistikken fra vort Unionsmøde (der kun afholdes hvert andet Aar) har vi 86 Menigheder i Skandinavien og 3028 Medlemmer. Vi har 18 ordinerede Prædikanter, 5 Prøveprædikanter, 18 Bibelarbejdere og ca. 100 Kolportører. Vi har døbt og optaget 577 i de sidste to Aar. Hele Tienden i alle Konferenserne beløber sig til Kr. 175,982.82 og Bogsalget til Kr. 542,455.80. Unionen er nu selvunderholdende og har desuden sendt Kr. 35,719.23 til Generalkonferensen — den europæiske Afdeling — de sidste to Aar. Vi har meget at takke Gud for, og dersom vi følger ham og hans Ord og vandrer ydmygt for ham, skal vi se langt store Ting. Lad os tjene og elske ham og være tro i alle Ting!

J. C. Raft.

Danmark.

Blandt Menighederne.

Salmisten udbryder: „Herren har gjort store Ting for os, hvorfor vi er glade.“ Har Herren gjort store Ting for dig, Broder og Søster? Det er nemlig det, han længes efter. Han gjør ikke Forskiel paa Personer; der er ingen Persons Ansæelse hos ham. Hvis han ikke har gjort store Ting for dig, da maa der være noget, som har hindret ham i at gjøre det. Men det, som har hindret ham fra at gjøre „store Ting“ for dig, er ikke at søge hos ham. Det er hos dig, at Hindringen ligger. Ryd bort disse Hindringer, og Herren vil gjøre „store Ting“ for dig, og da vil du ogsaa blive glad. Naar du er glad, da vil andre se det, de vil høre derom, og de vil ligeledes blive glade. Da er du ikke alene nær Guds Rige; men da er du indlemmet i samme; thi Guds Rige er ikke Mad og Drikke, men Retfærdighed, Fred og Glæde i den Helligaand. Der kan være mange forskjellige Slags Hindringer, som kunde nævnes, og som

maa overvindes, førend Herren kan gjøre store Ting for dig. Vandrer du i Lyset, ligesom han er i Lyset? Tror du i Virkeligheden det, du mener dig at tro angaaende den nærværende Sandhed? Er du en tro Husholder over det, Herren har betroet dig? Elsker du Gud af dit ganske Hjerte og din Næste som dig selv? Hvis du nøje vil undersøge disse faa Spørgsmaal, som her er stillet, maatte du da vil finde, at du er kommen tilfod paa dette eller andre Omraader. Faa denne Sag ordnet snarest muligt, bortryd alle Hindringer, og Herren vil, som han har lovet, gjøre store Ting for dig. Du vil da blive glad, og andre gennem dig vil blive glade. Da vil du finde din Erfaring i den 145de Salme. Læs dette og se, om dette har været din Erfaring. Hvis ikke, da skynd dig, faa det maa blive din Erfaring.

Siden Aarsmødet har jeg besøgt Menighederne, hvilket har været til Opmuntring for mig, og jeg haaber ogsaa for Menighederne, jeg har besøgt. Jeg har været i Hadslund og Skelund. Herren har gjort store Ting for Søstende der, og de er glade. De lægger nu Planer til i Skelund at bygge et Forsamlingshus. En Byggeplads nær ved Beddum Station er allerede kjøbt og betalt, og de lever i Haabet om, at et Guds Hus snart maa blive bygget der, hvilket ogsaa vil være et Vidnesbyrd for Sandheden.

Fra den 8de—10de Juli var jeg ved Kjøbenhavns Menighed, hvor vi havde Daab Fredag Aften. 5 Sjæle fulgte deres Mester i Daabens Vand, hvilket ogsaa bragte Glæde til Menigheden der saavel som til de forskjellige Hjem, hvoraf de var Medlemmer, som blev døbt. Maa Herren bevare dem alle, at de kan fremme hans Sandhed og forkynde hans Ord.

Den 15de og 16de var jeg i Lille Nørund, hvor vi havde en velsignedt Stund tilfammen. Der havde vi ogsaa Daab Sabbaten. 4 unge Søstende blev paa deres Bekjendelse døbt og indlemmede i Menigheden, hvilket var os alle til stor Glæde. Maa de kjære unge Søstende saavel som hele Menigheden der vokse og fremmes i vor Herres Jesu Kristi Naade og Kundskab.

Efteraarsmøderne.

Som allerede bekendtgjort vil der blive afholdt 3 Efteraarsmøder i Landet. Det første Møde vil afholdes i Odense fra 9de—11te Septbr. i Missionshotellet „Ansgar“s Sal, beliggende paa Hjornet af Hans Laufsens Gade og Vindegade. Det første Møde begynder Fredag Aften Kl. 8. Jeg haaber, at det vil blive muligt for mange af vore Søstende paa Hjen at overvære disse Høstidsdage. Undertegnede og Broder N. P. Nelsen, der finder det paatrævet for sin fremtidige Virksomhed ved dette Tidspunkt at være i Danmark, vil lede disse Møder under Guds gode Naads Vejledning.

Det næste Møde afholdes for Jyllands Vedkommende i Randers fra den 16de—18de Septbr. Møderne afholdes i Forsamlingshuset i Søren Møllers Gade. Jeg haaber, at de omtrængte Menigheder vil blive godt repræsenteret ved denne Anledning. Første Møde aabnes Fredag Aften den 16de Kl. 8. Br. Raft har lovet at overvære dette Møde, ligeledes Br. N. P. Nelsen og undertegnede. Maa ogsaa dette blive et godt og velsignedt Møde. Lad os bede derom og arbejde derfor. Det tredje Møde afholdes for Vendsyssel Vedkommende i Forsamlingshuset i Jerslev fra den 23de—25de Septbr. Første Møde Fredag Aften Kl. 8. Vi ventes, at de samme Brødre, som kommer til Mødet i Randers, ogsaa vil komme til Jerslev og lede Møderne der; men først og fremst er vi ved alle disse Møder afhængig af Guds gode Naads Nærværelse. Maa vi nu berede vore Hjem og Hjertes, for at vi kunne modtage meget, ja alt det, som Herren byder os ved disse Møder, da vil det

bringe os stor Glæde, og mange vil gennem os blive glade.

Maa Herrens skjærmende Haand være over Menighederne saavel som de af vore kjære Søskende, som bor paa ensomme Steder, maa vi alle holde Stridt med Sandheden, og maa vi ved Guds Hjælp og Bistand fejre over alle Hindringer og berede os for Dagen, som hastar saare, er min Bøn for eder alle.

Ederis i Sandheden forbundne Tjener,
C. C. Jensen.

Helsingør og Stodsborg.

I gennem Vinteren og Foraaret har jeg arbejdet i Helsingør, Stodsborg og noget i Kjøbenhavn. I det nye Aar har Interessen i Helsingør ikke været saa stor, men en liden Stare har trofast besøgt Møderne, og for 14 Dage siden døbte jeg 9 af dem i en Skovsø nær ved Byen. Der er flere, som staar os meget nær, og som jeg venter snart følger de andres Eksempel.

I Stodsborg har jeg holdt regelmæssige Møder gennem hele Vinteren i vort nye smukke Kapel. Der har gennemgaaende været god Interesse. Derfra har jeg i indeværende Aar døbt 13 Sjæle, og flere staar os nær I Kjøbenhavn har jeg døbt 7 Søskende foruden en Del, som kom til Aarsmødet fra forskellige Steder for at modtage Daab i Forbindelse med Konferensmødet. — Herren har velsælt været god imod mig og velsignet min Virksomhed, thi den har været mangelfuld og ringe.

Naar jeg nu efter Brødrenes Ønske rejser til Finland, der fremtidig skal være min Arbejdsmark, føler jeg mig tilskyndet til at bringe den danske Konferens og alle Søskende en hjertelig Tak for den Tid, jeg har faaet Lov til at virke i Danmark. Ingen ved bedre end jeg selv, hvor store Mangler, der kan klæbet ved mit Arbejde, men jeg er taknemmelig for den Overbærenhed, hvormed jeg altid er bleven mødt. At Konferensen vil lomme mig indtil Nyaar og endvidere har skænket den finste Konferens 1000 Kr., er jeg ogsaa meget taknemmelig for paa det Lands Vegne, der skal høste Gavn deraf, og som skal være vort fremtidige Hjem. Vedsag os nu ogsaa, kjære Søskende, med eders Bønner. Vi føler, vi trænger til dem, og de vil kunne holde os oppe, naar vi møder Vansteligheder, og give os Mod i Striden. Vi vil naturligvis ofte tænke paa Danmark og Arbejdet her og bede for det! Lad os alle være trofaste, saa vi maa mødes for Herrens Trone i den nye skønne Stad!

Ederis ringe Broder i Kristus,
Stodsborg den 2den Juli 1910. C. Ruderspach.

Bjorum.

Herværende Søskende ønsker at gjøre Medsøskende i Sandheden bekendte med, at vi ved Guds Naade har kunnet organisere en Sabbatskole her. Vi ønsker ved Læsning af Guds Ord og ved Bøn at vokse op til Kristus og blive mere bestyrkede i vor Tids Sandhed. Vi vilde gjerne være Jesu Vidner paa dette Sted. Vort Ønske og Forventning er, at der ogsaa her maa findes Sjæle, der vil elske Guds Sandhed, og at vi ogsaa her kunne faa en liden Menighed af saadanne, som holde Guds Befalinger og har Jesu Tro.

En kjærlig Hilsen til alle, der elsker Sandheden, fra Søskende paa Bjorum. Ant. Christensen.

Rapport over Tiende og F. D. Offer fra Menighederne i Danmark for April Kvartal 1910.

Menighedernes Navne	Antal Medlemmer	Tiende		F.-b.gaver	
		Kr.	Dre	str.	Dre
Aalborg	56	60	38		
Aarhus	46	350	60		
Arden	16	106	20	2	16
Brønderslev	22	44	95		
Dronninglund	34				
Faaborg	11	197	27		
Fejo	8	314	00	200	00
Frederikshavn	72	437	71	4	30
Gadsbø	12	2763	50		
Holbæk	8	35	63		
Hurup	15	118	80		
Jerslev	51	258	00		
Kjøbenhavn	226	1916	00	45	60
Lille Nørhø	33	319	45	15	15
Odense	22	178	67	12	95
Randers	62	721	19	22	69
Ringe	21	36	95		
Sindal	30	75	50		
Stelund	34	160	93	8	60
Stodsborg	146	1285	74	40	26
Valfomagle	22	152	11		
Veje	38	26	94		
Entelte		255	76	1	00
Unionskolen				11	55
	1020	9845	71	363	66

Jens Olsen.

Rapport fra Sabbatskolerne i Danmark for April Kvartal 1910.

Skolens Navn	Antal Medlemmer	Gaver til Sabbatskolen		Gaver sendt til Distriktssekretæren	
		Kr.	Dre	Kr.	Dre
Aalborg	38	24	54	24	54
Aarhus	29	22	43	15	51
Arden	7	9	10	9	10
Bjorum	18	4	87	4	87
Brønderslev	19	9	26	9	14
Brørup	9	12	87	12	87
Dronninglund	39	6	72	6	72
Faaborg	11	7	52	7	52
Fejo	3	4	85	4	85
Frederikshavn	60	27	80	27	65
Gislø	9	8	59	8	59
Gadsbø	14	18	28	18	28
Helsingør	10	35	88	25	88
Hjørring	5				
Hobro	3	5	31	5	31
Holbæk		1	20	1	20
Hurup	5	10	00	10	00
Jerslev	49	18	37	18	37
Kolding	8	2	00	2	00
Kjøbenhavn	140	77	25	77	25
Lille Nørhø	31	25	80	25	80
Odense	33	20	12	20	12
Randers	47	34	12	32	72
Ringe	18	8	50	8	50
Rudstøb		4	35	4	35
Sindal	28	15	52	15	52
Stelund	32	26	80	26	80
Stodsborg	165	111	92	111	92
Stodsborg		4	25	4	25
Valfomagle	12	4	64	4	64
Veje	21	10	33	10	33
Wier Braa	7	3	30	3	30
Wogagenterne		9	34	9	34
Kollekt ved Aarsmødet		151	66	151	66
Unionskolen	38	12	54	12	54
Entelte		8	60	8	60
	908	758	63	750	04

Christian Pedersen.

Missionskolen i Skodsborg begynder ogsaa i Aar den 1ste November. En ny Katalog om Skolen vil om kort Tid blive færdig og vil kunne erholdes tilsendt ved Henvendelse til Rentoret i Akersgaden 74, Kristiania, eller til Skolens Forstander, Erik Arncsen, Skodsborg, Danmark, der gjerne vil høre fra saadanne, som tænker paa at overvære Skolen i det kommende Aar.

En flink og dygtig Pige kan straks eller senere faa Plads som Kottepige (Jomfru), god Løn og eget Værelse.

En ikke for ung Pige kan til 1ste Novbr. faa Plads som Stuepige. Lillige kan nogle Brødre fra 14 Aar og opad faa Plads. God Løn og pene Værelser; Sabbatsstole og Møde om Sabbaten.

Eventuelt kan enkelte Søsfende til enhver Tid faa Plads. B. A. Hansen, Bjørum pr. Hvorupgaard.

En yngre eller ældre Mand (Sabbatsholder) søges til 1ste November til et mindre, veldrevet Landbrug paa Bornholm, hvor Manden er svagelig. Skriv til Martin Kjoller, Etovly pr. Klemens, Rønne.

En ung Karl (16½ Aar gammel), der er vant til al Slags Landarbejde, onsker Plads hos Søsfende. Han er en flittig og flink ung Mand og tilhører vort Samfund. Skriv til: Møller Hans Petersen, Østerby, Fejø.

2 Piger, 19 og 24 Aar gammel, onsker Plads hos Sabbatsholder til 1ste Novbr. Man bedes henvende sig til Gaardejer Jakob Kristian Petersen, Lille Nørlund, Skalf.

En ung Pige onsker Plads enten som Husbestyrerinde eller som Hjælp for en Husmoder, der er svagelig eller syg. Nærmere ved Debora Andersen, Østerby, Skagen.

Bidnesbyrd om Hjemmet.

„Lad Mand og Hustru overveje, hvorledes de kan gjøre hinanden lykkelige, og aldrig forjømme de smaa Opmærksomheder og smaa ventlige Handlinger, som bringer Glæde og giver Lykt. Der bør være fuld Fortrolighed mellem Mand og Hustru. . . . Aldrig bør de i Børnenes Nærverelse kritifere hinandens Planer eller drage hinandens Indsigt i Tvivl.“

„Hjemmet bør være et Sted, hvor Glæde, Høflighed og Kjærlighed hersker, og hvor disse Dyder findes, vil Fred og Lykke bo.“

„Faderen bør bidrage til at gjøre Hjemmet lykkeligt. . . . Naar han træder over Hjemmets Tærskel, bør det altid være med et Smil og med ventlige Ord.“ „I en vis Forstand er Faderen Familiens Præst, som lægger Morgen- og Aften-Ofert paa Familiens Alter; men Hustruen og Børnene bør tage Del i Bøn og forene sig med hverandre i Lovsang.“

„Fædre og Mødre, hvor tvingende eders Arbejde end er, saa undlad ikke at samle eders Familie omkring Guds Alter. Bed om, at de hellige Engle maa vaage over eders Hjem. Husk paa, at eders hjære er udfatte for Fristelse.“ — „I den store Væges Fodspor“, Side 398, 399.

„Der findes Mænd i Menigheden, der føler det som sin Pligt at undervise andre om Sandheden, medens de er brantne, utaalmodige og snare til at finde Fejl i deres Hjem. Disse trænger til, at nogen underviser dem, indtil de bliver taalmodige, gudsygtige Mænd

hjemme. De maa lære Begyndelsesgrundene i sand Religion. De bør søge Gud alvorligt; thi de har været en Svøbe for deres Familier, og som en odelæggende Pagl har de bidraget til at odelægge deres Brødre [i Menigheden] og gjøre dem foragtede. Disse Mænd for-tjener ikke Navnet Husbond [Husbaand]; thi de binder ikke Familien sammen med kristelig Kjærlighed og Sympati. — „Bidnesbyrdene“, 4de Bind, Side 612.

„Eva blev skabt af et Ribben, som blev taget af Adams Side, hvilket betegner, at hun ikke skulde herske over ham som hans Hoved, og at hun ej heller skulde trædes under hans Fødder som en underordnet, men staa ved hans Side som hans Pige, hvem han skulde elske og beskytte. — „Patriarker og Profeter“, Side 33.

„Hverken Manden eller Hustruen bør gjøre Krav paa at være den herskende. Herren har udlagt det Princip, der bør følges i saa Henseende: Manden skal elske sin Hustru ligesom Kristus har elsket Menigheden, og Hustruen skal agte og elske sin Mand. Begge bør lægge Bind paa at vise Venlighed og Forekommenhed og sætte sig for aldrig at bedrøve eller forurette hinanden.“ — „Bidnesbyrdene“, 7de Bind, Side 316.

Menighedens Enhed.

Kjære Brødre! — Ligesom alle det menneskelige Systems forskjellige Lemmer forenes og danner det hele Legeme, og hvert Lem udfører sin Forretning, idet det adlyder den Forstand, som styrer det hele, saaledes bør ogsaa Kristi Menigheds Lemmer forenes til ét symmetrisk Legeme, som styres af den Forstand, der findes i hele Legemet, efter at det er helliget af Gud.

Vor Menigheds Fremgang forhindres ved dens Medlemmers forkerte Opførsel. At forene sig med Menigheden er en vigtig og nødvendig Handling, men dette kan dog ikke gjøre os til Kristine eller staffe os Frelse. Enhver af os bør føle sit personlige Ansvar som et Medlem af den levende Guds Menighed og en Arbejder i Herrens Vingaard. Vi bør ikke vente paa, at vore Brødre, der er skrøbelige ligesom os selv, skal hjælpe os fremad; thi vor dyrebare Frelser har indbudt os til at forbinde os selv med ham, at forene vor Svagheit med hans Styrke, vor Uvidenhed med hans Visdom og vor Uværdighed med hans Fortjeneste. Ingen af os kan indtage en neutral Stilling; vor Indsigtelse vidner enten for eller imod. Vi er virksomme Agenter for Kristus eller for Hjenden. Enten samler vi med Jesus, eller vi adspredes. Sand Omvendelse er en grundig Forandring. Selv Sindets Tilbøjelighed og Hjertets Lykt maa forandres, og Livet blive nyt igjen i Kristus.

Gud leder sit Folk til en fuldkommen Enhed paa den evige Sandheds Grundvold. Kristus gav sig selv for Verden, at han maatte „rense sig selv et Gjendoms Folk, nidkjært til gode Gjerninger“. Eft. 2, 14. Hensigten med denne Lutring er at renske Menigheden fra al Uretfærdighed og fra en uenig og stridig Mand, saa at vi kan opbygge i Stedet for at nedrive og samle vore Kræfter til det store Værk, som er os betroet. De, som har ansvarsskudde Embeder i Menigheden, kan tage sig af deres Bestemmelser, men ikke desto mindre har Kristi Menighed paa Jorden givet dem en Autoritet, som ikke bør ringegædes. Kristus gav Myndighed til sin Menighed efter hans Opstandelse, idet han sagde: „Der- som I forlader nogle deres Synder, er de dem forladte; dersom I beholder nogle deres Synder, er de dem beholdne.“ Joh. 20, 23. Vor Forbindelse med Menigheden bør ikke let ophæves. Men nogle, som beklæder sig til at være Kristi Efterfølgere, truer med at forlade

©ommerlandstaf.

Menigheden, naar der er noget, som kommer i Vejen for dem, eller naar deres Stemme ikke har saa stor Indflydelse, som de synes, at den fortjener. Dog er det sandt, at de lider mest selv, naar de forlader Menigheden, thi de udfætter sig fuldelig for Verdens Fristelser, idet de undrager sig fra Menigheden.

E. G. White.

Vidt fra Søster Whites Pen.

„Trostast at udføre Dagens Pligter er den bedste Forberedelse til Morgendagens Prøver. Man bør ikke dvæle ved alle Morgendagens mulige Banfælgeligheder og Betyrninger og saaledes forøge Djævlens Byrder. „Hver Dag har nok i sin Plage“

(„I den store Læges Fodspor“, Side 489.)

* * *

„Dens Arbejde, som bærer Byrder, bliver ofte ikke forstaaet og hans Bestræbelser ikke paastjønnet, førend Døden lægger ham i Støvet. Naar andre optager de Byrder, som han har båret, og møder de Banfælgeligheder, som han mødte, saa forstaaer de, hvorledes hans Tro og hans Mod blev prøvet. De Fejltrin, som de var saa hastige til at straffe, tabes ofte af Synne. Erfaringen lærer dem at vise Medlidenhed. Gud tillader, at Mænd kommer til at beklæde ansvarfulde Stillinger. Naar de begaar Fejl, saa har han Magt til at ivertsetsætte dem eller til at fjerne dem. Vi bør være forsigtige, at vi ikke paatager os selv dette Dommerhverv, som tilhører Gud.“

(„I den store Læges Fodspor“, Side 492.)

* * *

„Ikke før i Dommen vil du forstaa Indflydelsen af en venlig, hensynsfuld Optræden mod de strøbelige, de urimelige og de uverdige. Naar vi møder Uafnemmelighed og staar overfor saadanne, som har misbrugt den Tillid, man har vist dem, saa føler vi os tilskyndede til at vise vor Foragt eller Harme. Dette er, hvad de skyldige venter, og de er forberedte paa det. Venlig Overbærenhed kommer dem derimod overraskende og vækker ofte bedre Tilskyndelser hos dem og opflammer Længselen efter at leve et ædelere Liv.“

(„I den store Læges Fodspor“, Side 503.)

Norge.

Tromsø og Hadjel.

Straks efter Aarsmødet rejste jeg til Nordland for at tilbringe en længere Tid med Søstende der. Mit første Stoppested var Tromsø, hvor jeg opholdt mig i fem Dage. Efter Søstendes egne Udtalelser havde vi udmærkede Møder, som var til Vejledning og stor Opmuntring samt Bestyrkelse i Troen. Det var mig en stor Glæde at samles med disse Søstende igjen for at samtale om de Ting, som hører Guds Rige til. Vi havde ogsaa Møder for specielt at ihufomme vor Frelseres Lidelse, Død og Opstandelse.

Broder D. J. Olsen afrejser senest fra Bergen den 31te August til Tromsø for at optage offentlig Virksomhed og vi vil bede og haabe, at dette vil blive til Menighedens Forøgelse og Bestyrkelse.

Hadjel var mit næste Stoppested. Her opholdt jeg mig over tre Uger og holdt 8 Møder i Ulgen foruden

Blibellæsninger og Husbesøg, samt passede mit almindelige Konferensarbejde og Korrespondance.

Sidste Aar jeg var her, havde vi Regn næsten hver Dag; men i Aar var det modsat, idet vi havde Tørke hele Tiden med Undtagelse af et Par Dage. Omendstjont Befolkningen var optaget med deres Fiskeri og andre Ting, saa var de flinte til at overvære Møderne, og især var dette Tilfælde om Søndagskvældene, for da maatte vi tage frem Planter for at skaffe de besøgende Sidsplads.

Vi mærkede, det var godt for Søstende at bo sammen, og Gud kom os meget nær, og dersom Søstende vil rette deres Liv efter de Formaninger og Oplysninger, Herren betroede os, skal de nok naa Himlen til sidst.

Vi drøftede flere Emner, som er af stor Betydning for den sidste Menighed, og alle udtalte sig at være helt entig og befæstet i den nærværende Sandhed. Søstende havde erfaret, at Satan hverken er død eller bunden, men at han arbejder af alle Kræfter for at hindre Guds Bænk. Men takket være Gud, igjennem Tro og Bøn kan man altid saa Naade og Kraft til at modstaa ham og overvinde alle hans sneidige Angreb. Maa Gud hjælpe disse Søstende at fejre og saa Overvinderens Løn.

Vi havde Møder og Forretningsmøde, og vi mærkede Herrens Aands Virkning paa vort Hjerte. Vi havde Daab to forskellige Gange. Ogsaa i Aar bestemte nogen sig for at vandre i alle Herrens Bud.

Jeg vil altid ihufomme de velsignede Stunder, jeg tilbragte paa Hadjel.

R. C. Bergersen.

Lille Vandve den 27/7, 1910.

Menigheden anklaget.

„J bebrager mig . . . med Tienden og Afgiften.“ „Vend om til mig, og jeg vil vende om til eder, siger den Herre Zebaoth.“ Mal. 3, 8. 7. Gud anklager den sidste Menighed for at være afvejen fra hans Bud og ikke bevare dem og bebrage ham i Tiende og Gaver. Er dette sandt i dit Tilfælde, kjære Læser? Hvis saa, da er vi ikke beredte til at møde Herren. Gud har forudsagt i Nab. 3, 13—17, at Lunkenhed vil trænge sig ind i den sidste Menighed; men paa samme Tid vil mange tro, at de er rige og har Overflod og fattes intet. Derfor raader Herren os til (18de Vers) at falde vore Dine med Djensalve, at vi kan se og forstaa Tidens Alvor, og hvad Herren kræver af os som Individuer og en Menighed. Lad alle, som bekjender sig til at vente Jesu snare Tilkommelse, vende sig til Herren med hele deres Hjerte og føre af Tienden til Forraadshuset (Kasserne for Menigheden og Konferensen). Da har Herren lovet at aabne Himlens Sluser og udgyde sin Velsignelse over os og vort Arbejde i Overmaal; men dersom vi ikke forbliver tro i dette Stykke, kan vi ikke vente, at Gud skal velsigne os i Forarbejde, Fiskeri eller andet Arbejde. Bliv tro indtil Døden, saa skal du saa Livets Krone! Mærk følgende: „Herrens Gjerning, der burde gaa fremad ti Gange saa stærkt, som den nu gjer, forhindres, ligesom naar Baaren holdes tilbage ved kolde Vintervinde, forbi nogle af dem, der bekjender sig til at være Guds Folk, anvender til eget Brug de Penge, der burde helliges til hans Tjeneste. Fordi Kristi selvsøpfrende Kjærlighed ikke indforlives i deres praktiske Vandel, er Menigheden svag, hvor den burde være stærk. Ved sin egen Fremgangsmaade har den udsluttet Hvet og fratøvet Millioner Kristi Evangelium. . . . At bebrage Gud er den største Forbrydelse, man kan gjøre sig skyldig i, og dog er denne Synd dybt rodfæstet og almindelig.“ — Ellen G. White i Review and Herald for 13de Oktbr. 1896.

R. C. Bergersen.

Den gyldne Middelvej.

Mennesket ser ofte i flere Henseender lig en Pindel. Det svinger fra den ene Yderlighed til den anden. Fler-tallets Meninger, Verdens Røs eller Dabel, Søder, Stikke og Smag over ligesom Følelseslivet sin Indflydelse over Mennesket og fører det viljeløst af Sted. Modegudinden udsteder sine ofte despotiske Befalinger, og Mennesket adlyder. Fra den ringeste i Diogenestønden til den, som vandrer om i Marmorpaladsets luksuriøse høje Sale, falder de paa Knæ for at tilbede hende; thi hendes Magt er stor. Som ved et Trylleslag fejrer de sidst ankomne Modejournaler og andre af nævnte Gubindes Repræsentanter væf og ubrugeliggjør alle Hatte, Raaber, Kjoler, Løjmonstre, Møblemøbler osv. Det er gammeldags, og ingen vover at røre det. Bondepiger kaster sit „Tørklæde“ og med mere Forstaaelse om, hvad der „bruges“ end om, hvad der er slædeligt og tæskeligt, sætter paa sig den „moderne Hat“, der ofte ligner enten en hængende Hæve eller en Kegertraal fra Afrikas Indre.

Den alvorlige Kristne tager selvsjælgelig Afstand fra Modens vilde Udslag i vore Dage. Men ofte hænder det, at en og anden, der har mindre Erfaring end Alvor, viger ud til den modsatte Yderlighed, hvilket kan være lige saa lidet tiltalende for den alvorlige Kristne med Renligheds- og Ordenssans og virkelig Forstaaelse af, hvad der er tæskeligt. I Stedet for den alt for trange Raabe ifører man sig et Plag, der hænger paa Legemet som en Sæl. Den luksuriøse Hat erstattes af noget, der ligner en Torvlønhat, og de øvrige Klæder har allerede som nye et gammelt og halvsit Udsende og egner sig kun til at more Gadens Smaaopøbel. Den gyldne Middelvej er vanskelig at finde; men Guds Ord saavel som Profetiens Lød ledet altid ind paa den. Det kan visse- lig ikke behage Gud eller ære hans hellige Navn, at en, der bekjender sig til at være en Kristen og at vandre i den alvorlige og fattige Mands Fodspor fra Nazareth, bøjer sig i Tilbedelse foran Modens Alter; men det kan lige saa lidt være til Skaberens Ære, at man tager det Legeme, der er det skønneste og mest fuldkomne af alt i Naturen, og vansiter det med Klæder, der taler om Mangel paa Smag og Ordenssans. Det er fra Menneskets blotte Ydre, man faar sit første Indtryk, og et veloplat Haar, en Kjole, syet med Omhu og Smag, en velbørstet Frakke og pudset Stohæl samt Renhedens behagelige Duft fra enhver Del af Legemet bidrager meget til at lede vore Medmenneskers Tanker hen paa Gud. N. P. N.

Narfag og Virkninger.

„Dersom I holder mine Bud, skal I blive i min Kjærlighed, ligesom jeg har holdt min Faders Bud og bliver i hans Kjærlighed.“ Joh. 15, 10.

Har du overvejet, hvad der ligger i dette Skriftsted? Hvor mange er der ikke, der med Rette beklager, at de ikke elsker Herren, som de burde. De føler sig saa kolde og saa sløve, men hvad er Grunden? Jesus forsikrer — og han beviser det med sin egen Erfaring — at dersom vi holder Guds Befalinger, saa skal vi blive i hans Kjærlighed. Har du overvejet dette, kjære Broder og Søster? Har du nogen Sinde set en, som har været nøje med at opfylde al Guds Vilje og dog under dette lidt efter lidt mistet sin Kjærlighed til Gud? Eller finder du ikke, at netop saadanne viser en stadig Trang til at komme nærmere Gud? Finder du ikke i Almindelighed disse paa deres Pladser i Sabbatsskolen og paa

andre Møder? Vær nøje med alt det, Gud forlanger af dig, og du vil faa ny Trang, ny Jver, ny Længsel og mere og mere Kjærlighed til ham, som har elsket dig indtil Døden. N. P. N.

Skal man være saa nøje?

Det hænder ikke saa sjældent, naar man iblandt udenforstaaende søger at leve Sandheden helt ud, særlig med Hensyn til Sundhedsagen, at disse med tilsynsladende Forbauselse udbryster i ovenstaaende Spørgsmaal. Det gjælder maaste at arbejde nogle Minutter, efter at Sabbaten er gaact ind Fredag Aften, at drikke en Kop Java Kaffe „med megen Fløde i“, at spise lidt Pølse af en eller anden Slags med skinnende hvide Flæskbiter i eller som Tjende at gaa et lidet Erinde paa Sabbaten for Husbonden eller Fruen ved at hente en Pakke fra Stræderen el. lign. — Siger man i Harmoni med Guds Ord og enhver virkelig Syvende-Dags Adventists Princip: „De faar undskyld, men dette kan jeg ikke gjøre, da jeg anser det som Uret og Synd imod det Lys, Gud har vist mig,“ saa hører man ikke saa sjældent bemærket, at man er for nøje; men det hænder heller ikke saa sjældent, at de selv samme Mennesker har noget at berette om en eller anden Adventist, som de paastaar er en Gjæflet, fordi han bekjender sig til at holde Sabbaten, og dog er han „slet ikke saa nøje“, hun bekjender sig til at leve efter Sundheden, men „byder vi hende en Kop Kaffe, tager hun med Glæde derimod“ osv. Satan er en „Dagvaster“. Han søger at faa Menneskene til at gjøre det, som han selv ved er imod Bibelens Lære, og siden anklager han „dem for Gud Dag og Nat“. Det bedste Værn imod hans listige Rænker er at leve Sandheden helt ud, og det bringer os selv Besjælfelse. Gurtne B.

Katarina Thorp hensejov den 24de Juni i Troen paa sin Frelser i sit Hjem paa Thorp ved Farøund. Hun antog Sabbaten for endel Aar siden. To af hendes Børn, Ældste C. A. Thorp og Th. Thorp, var tidligere fjendt med Sandheden, og det var gennem deres Arbejde hun gav Sandhedens Lys Plads i sit Hjerte. Hun frydede sig over det Lys, hun havde faaet, og Folkene paa Thorp giver hende det bedste Vidnesbyrd. Under- tegnede har aldrig truffet nogen, der satte saadan Pris paa vor gode Litteratur som hun. Katarina Thorp blev begravet paa Banke Kirkegaard, hvor undertegnede var til Stede og mindede om nogle af Guds Ords herlige Sandheder.

Med venlig Hilsen til de efterladte fra
Chr. sand 7/—10. Chr. Tobiasen.

Plads ledig. Til en Værkstmesterfamilie i Sarpsborg (ikke Adventister) ønskes en huslig, stærk, norsk, kristelig, ikke for ung, Pige. De, som maatte ønske at reflektere paa Pladsen, bedes henvende sig skriftlig til R. E. Trøber, Kulaasgade, Sarpsborg.

En à to unge Piger, Sabbatsholdere, faar straks Plads ved „Herold“s Trykkeri, Kristiania.